ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

ΑΠΑΡΑΔΕΚΤΟΝ

Ἡ Ἑλλὰς δὲν δύναται ν' ἀποδεχθῇ τὸ σχέδιον τοῦ Ἄγγλου ὑπουργοῦ Ἐξωτερικῶν, κατὰ τὸ ὁποῖον ὁ λαὸς τῆς Κύπρου θὰ ἔπρεπε νὰ ἀρκεσθῇ, ἐπὶ τοῦ παρόντος καὶ δι' ἀκαθόριστον χρόνον, εἰς μίαν περιωρισμένην τοπικὴν αὐτοδιοίκησιν. Καὶ ὁ λόγος τῆς ἀρνήσεως εἶναι ἁπλοῦς: οἱ Κύπριοι ἠγέρθησαν ἤδη καὶ ζητοῦν τὴν ἐλευθερίαν των, πλήρη, ἀπεριόριστον καὶ ἄμεσον. Ἡ Ἑλλὰς δὲν ἔχει τὸ ἠθικὸν δικαίωμα νὰ καλέσῃ τοὺς Κυπρίους εἰς ἐγκατάλειψιν τοῦ ἀγῶνος των καὶ εἰς ὑποστολὴν τῆς σημαίας τῆς ἐλευθερίας, ἀλλ' οὔτε τὴν δύναμιν ἔχει. Δι' αὐτὸ εἶναι ἀπαράδεκτον τὸ σχέδιον, τὸ ὁποῖον βασίζεται ἐπὶ τῆς παρατάσεως τῆς δουλείας τῶν Κυπρίων ἐπ' ἀόριστον.

ΠΕΡΙ ΤΟ ΔΗΜ. ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟΝ

Δίδομεν ἀπόλυτον πίστιν εἰς τὴν δήλωσιν τοῦ ὑπουργοῦ Προνοίας κ. Πολυζωγοπούλου, καθ' ἣν — ὡς ἀνέφερεν εἰς τὸν ἐπὶ τῆς Προεδρίας τῆς Κυβερνήσεως συνάδελφόν του κ. Ράλλην — οὐδέποτε ὑπεσχέθη ν' ἀπαλλάξῃ τὸν Δῆμον Πατρέων ἀπὸ τὴν ὑποχρέωσιν πληρωμῆς ἐτησίας εἰσφορᾶς ὑπὲρ τῶν ἀνὰ τὴν Ἑλλάδα Κρατικῶν νοσοκομείων. Τοιαύτη, ὅμως, ἐντύπωσις εἶχε δημιουργηθῆ εἰς τὴν κοινὴν γνώμην ἐκ τῶν ἀνακοινώσεων τῶν τοπικῶν ἁρμοδίων. Κυρίως δέ, τοιαύτη ἦτο ἡ ἀξίωσις τῆς πόλεως τὴν ὁποίαν διηρμήνευσαν οἱ πλεῖστοι τῶν δημοτικῶν συμβούλων. Διότι, καθὼς εἶναι γνωστόν, μετὰ τὸν Νόμον περὶ «Κρατικῆς Ἰατρικῆς ἀντιλήψεως», ὄχι μόνον ἔπαυσε νὰ δίδεται Κρατικὴ ἐπιχορήγησις εἰς τὰ κατὰ τόπους δημοτικὰ νοσοκομεῖα, ἀλλὰ καὶ ἐκεῖ ὅπου ἀπεφασίσθη νὰ παραμείνουν δημοτικὰ τὰ νοσοκομεῖα καὶ νὰ μὴ κρατικοποιηθοῦν — ὅπως ἐν Πάτραις — οἱ Δῆμοι ὑπεχρεώθησαν νὰ πληρώνουν εἰς τὸ Κράτος ἑτησίως ἓν ποσοστὸν ἐπὶ τῶν συνολικῶν ἐσόδων των, πρὸς ἐνίσχυσιν τῶν Κρατικῶν νοσοκομείων εἰς ἄλλας πόλεις καὶ αὐτὸ ἀεριβῶς ἐθεωρήθη ἀπαράδεκτον ὡς ἀνήθικον. Δὲν ἐζητήθη εὐκολία πληρωμῆς τῶν ὀφειλομένων εἰς δόσεις — πρᾶγμα τὸ ὁποῖον ἐπιδεινώνει τὴν κατάστασιν μελλοντικῶς, λόγῳ τῆς συσσωρεύσεως καὶ τῶν νέων χρεῶν — ἀλλὰ ἐζητήθη τροποποίησις τοῦ Νόμου. Εἶναι δὲ ἐν τάξει ὁ κ. Ὑπουργός, χορηγήσας εὐχέρειαν πληρωμῆς εἰς δόσεις, ὅπως τοῦ ἐζητήθη, ἀλλὰ δὲν εἶναι ἐν τάξει οἱ ἐκπρόσωποι τῆς πόλεως, οἱ ὁποῖοι δὲν ἔθεσαν τὸ ζήτημα, ὅπως τὸ ἐννοεῖ ἡ πόλις.

ΟΙ ΥΔΡΟΣΩΛΗΝΕΣ

Καλῶς ἔπραξεν ἡ Διμενικὴ Ἐπιτροπὴ καὶ ἀπήλλαξε τὸν Δῆμον Πατρέων τῆς ὑποχρεώσεως νὰ πληρώσῃ τέλη διὰ τὴν παραμονὴν των ὑδροσωλήνων ἐν ὑπερημερίᾳ εἰς τὸν λιμενικὸν χῶρον. Διότι ἐὰν ἐπιμένει ὁ Δῆμος διὰ τὴν ὑπερημερίαν, ἀφοῦ καθυστεροῦσαν ἡ ρύθμισις τοῦ ζητήματος τῶν δασμῶν. Ἀλλὰ τί γίνεται μὲ τὸ ζήτημα τῶν τελωνειακῶν τελῶν; Ἀπηλλάγη καὶ ἀπὸ αὐτὰ ὁ Δῆμος;

ΑΣΦΑΛΕΙΑΙ ΖΩΗΣ

Κάτι ἔγινε διὰ τὰς καταθέσεις τῶν ταχυδρομικῶν ταμιευτηρίων, τὰς προκατοχικάς. Κάτι λέγεται ὅτι θὰ γίνῃ καὶ διὰ τὰς προκατοχικὰς ἀσφαλείας ζωῆς, αἱ ὁποῖαι θ' ἀναβιώσουν, μὲ κάποιαν προσαρμογήν. Διὰ τὰς ὁμολογίας τῶν Κρατικῶν δανείων ἀκόμη τίποτε;

ΥΠΟΠΤΑ ΕΝΣΗΜΑ

Ὁ Διγενῆς κατήγγειλεν ὅτι πράκτορες τῶν Ἀγγλων κυκλοφοροῦν ἢ θ' ἀποπειραθοῦν νὰ κυκλοφορήσουν ἐν Ἑλλάδι ἔνσημα χρηματικῆς ἐνισχύσεως τοῦ Κυπριακοῦ ἀγῶνος. Ἂς προσέχουν αἱ ἁρμόδιαι ἀρχαί, ἀλλὰ καὶ κάθε Ἕλλην πολίτης. Ὁ Κυπριακὸς ἀγὼν δὲν χρειάζεται παρὰ μόνον τὴν ἠθικὴν ἐνίσχυσιν τῶν Ἑλλήνων, κάθε ἀπόπειρα ἐφάνου εἶναι ὕποπτος καὶ πρέπει οἱ δρᾶσται νὰ καταγγέλλωνται αὐτοστιγμεί.

ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΑΙ

Παρέχεται ἡ διαβεβαίωσις ὅτι οἱ βουλευταὶ δὲν συμφωνοῦν μὲ τὸ αἴτημα τῆς διελεύσεως τῆς Βουλῆς καὶ πρακηρύξεως νέων ἐκλογῶν, συνεπεῖα τῆς πολιτικῆς κρίσεως, ἡ ὁποία ἐδημιουργήθη ἐκ τῆς ἀσθενείας τοῦ στρατάρχου. Ἔστω περιττὴ ἡ διαβεβαίωσις, διότι εἶναι πράγματι βέβαιον ὅτι οἱ περισσότεροι βουλευταί, οἱ ὁποῖοι δὲν θὰ ἐπανέλθουν τὴν Βουλήν, εἶναι ἀπρόθυμοι νὰ τὴν ἀποχωρισθοῦν προώρως, ἤτοι πρὶν περάσῃ «καὶ τὸ τελευταῖον δευτερόλεπτον τῆς τετραετίας». Ἀλλά, ὑπάρχουν ἐκτὸς τοῦ εἰδόλου; ἐννοουμένου πόθου των καὶ ἄλλοι παράγοντες...

ΕΙΡΩΝΕΙΑΙ

Μία περικοπὴ ἀπὸ τὸν λόγον τοῦ ὑπουργοῦ Ἐμπορίου κ. Μακκᾶ εἰς Θεσσαλονίκην κατὰ τῶν ἀντιπολιτευομένων:

Μὲ μελοδραματικὰς ὑπερβολὰς ὀνομάζουν οἰκονομικὴν ἀσφυξίαν τὴν σημερινὴν πιστοδοτικὴν στενοχωρίαν ἀπὸ τὴν ὁποίαν ὑποφέρουν οἱ βιομήχανοί μας, οἱ ἔμποροί μας, οἱ ἐπαγγελματίαι μας. Καὶ διαταραγωδοῦν τὴν ἀνεπάρκειαν τῆς ὑψώσεως τοῦ βιοτικοῦ μας ἐπιπέδου, ἐξαγγέλλοντες πρὸς ἄρσιν τοῦ κακοῦ ἀκόμη καὶ τὴν μείωσιν τῆς φορολογίας, διὰ τὴν ἡμέραν καθ' ἣν θὰ ἔλθουν αὐτοί εἰς τὴν ἐξουσίαν, ὑποσχόμενοι δὲ τοῦτο μὲ τοσοῦτο μεῖζονα εὐκολίαν, καθ' ὅσον εἶναι καὶ οἱ ἴδιοι βέβαιοι ὅτι ἡ ἡμέρα αὕτη δὲν πρόκειται νὰ ἔλθῃ ποτέ. Καὶ προσωνίζονται μὲ μίαν λέξιν μοῦρον τὸν οὐρανὸν τῆς Ἑλλάδος, ὁ ὁποῖος ὅμως ὡς διὰ μαγείας θὰ γίνῃ φαίνεται γαλανὸς καὶ ὡραῖος, μόλις ἐπανέλθῃ ἡ χώρα ὑπὸ τὴν ρωμαλέαν ἡγεσίαν των.

Ὁ κ. Ὑπουργὸς εἰρωνεύεται καὶ τὸν ἐμπορικὸν κόσμον καὶ τοὺς ἐπαγγελματίας καὶ ἐπιχειρεῖ ἀνούσιον πνεῦμα, ὁ ποιος ἐρίζων ὅτι ἡ ἀντιπολίτευσις... ἐὰν θὰ ἔλθῃ ποτὲ εἰς τὴν ἐξουσίαν. Τόσον πολὺ τὸν ἐζάλισεν ἡ συνεχὴς ἀόδος τοῦ τιμαρίθμου;

ΤΑ ΠΑΡΑΣΗΜΑ

Οἱ Τοῦρκοι ἀπέκτησαν παράσημα εἰς ἡλικίαν γεροντάκι τοῦ Ἰκονίου, τὸ ὁποῖον πρὸ 33 ἐτῶν, ἠχμαλώτισε τὸν στρατηγὸν Τρικούπη! Οἱ Τοῦρκοι προσπαθοῦν ν' ἀναβιώσουν, μὲ τὴν χειρονομίαν αὐτήν, τὴν πολεμικὴν περίοδον τοῦ Κεμάλ, ἀφοῦ ἀνέτρεψαν τὸ εἰρηνικόν του ἔργον τῆς φιλίας μὲ τὴν Ἑλλάδα.

ΟΙ ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΙΚΟΙ

Ὁ θεὸς εἶπεν εἰς τὸν ἄνθρωπον νὰ ἐργάζεται ἐξ ἡμέρας καὶ τὴν ἑβδόμην ν' ἀναπαύεται. Ἀλλά, ἡ ἑταιρεία ΣΠΑΠ λέγει εἰς τοὺς ὑπαλλήλους της νὰ ἐργάζωνται δεκαπέντε ἡμέρας καὶ νὰ ἀναπαύωνται τὴν δεκάτην ἔκτην. Διὰ τοὺς σιδηροδρομικοὺς ὑπάρχουν μόνον δύο ἀργίαι κατὰ μῆνα. Διατί αὐτὴ ἡ ἐξαίρεσις;

ΤΗΣ ΕΠΟΧΗΣ

Ἡ λαγνεία

Δὲν μπορῶ νὰ καταλάβω τὶς ἀφορμὲς ποὺ ὤθησαν τὶς Ἰαπωνίδες νὰ ζητοῦν τὴν ἀπομάκρυνσι τῶν ἀνδρῶν ἀπ' τὰ λουτρά τους. Δὲν μποροῦσαν, μᾶς λὲν αὐτές, νὰ ὑποφέρουν ἄλλο τὶς λάγνες ματιὲς τῶν ἀνδρῶν ποὺ ἐπεριποιοῦντο τὰ γυμνὰ σώματά τους. Γιὰ πολλοὺς ὅμως λόγους ὁ ἰσχυρισμός τους αὐτὸς δὲν μπορεῖ νὰ γίνῃ πιστευτός. Γιατὶ μέσα στὴ φύσι τῶν γυναικῶν εἶναι ὄχι μόνο νὰ μὴ τὶς φέρνει σὲ στενόχωρη θέσι τὸ λάγνο κύτταγμα ποὺ προκαλοῦν τὰ γυμνὰ ἢ ἡμίγυμνα θέλγητρά τους, ἀλλ' ἀπεναντίας αἰσθάνονται γι' αὐτὸ ἔκδηλη ἱκανοποίησι. Ἀπὸ καταβολῆς κοσμου μηχανεύονται οἱ ἴδιες κάθε τρόπο καὶ χρησιμοποιοῦν κάθε μέσο ὄχι τόσο γιὰ νὰ ἱκανοποιήσουν τὴ γυναικεία τους φιλαρέσκεια, ὅσο γιὰ νὰ προκαλέσουν κ' ἐξεγείρουν τὸ ἀντίθετο φῦλο.

Κάποιος ἄλλος λοιπὸν θὰ εἶναι ὁ λόγος ποὺ ἀνάγκασε τὶς Ἰαπωνίδες νὰ προβοῦν στὸ κίνημά τους. Λόγος ποὺ ἀφορᾶ τὶς ἴδιες καὶ δὲν ἔχει καμμιὰ σχέσι μὲ τὸ κύτταγμα τῶν ἀνδρῶν τοὺς ὁποίους στὸ κάτω—κάτω περισσότερο θὰ τοὺς ἀπασχολοῦσε τὸ φιλοδώρημά τους ἀπ' τὰ θέλγητρά τους. Εἶχαν πάρει, φαίνεται, μὲ τὸ μέσα μυαλό πὼς ἀποτελοῦν τὸ «ὡραῖο φῦλο» καὶ μέσα στὰ λουτρά τους ἀνεκάλυψαν τὴν πλάνη τους.

Μιὰ πλάνη ποὺ τὴν ἄφισε νὰ γίνῃ παράδοσις ὁ ἀνδρικὸς ἱπποτισμός. Μιὰ πλάνη, ὅμως, ἄγνωστη στὴν πολὺ παλιὰ ἐποχή. Τόσα γυμνὰ ἀριστουργήματα μᾶς ἄφισεν ἡ ἐποχὴ ἐκείνη καὶ σ' ὅλα θὰ ἰδῆτε νὰ ἐκθειάζεται μονάχα τὸ σφρίγος κι' ἡ ἁρμονία κι' ἡ συμμετρία τοῦ ἄρρενος φύλου.

Ἀλλὰ ξεφύγαμε ἀπ' τὸ θέμα. Εἴπαμε πὼς οἱ Ἰαπωνίδες εἶδαν τὴν πλάνη τους, ἀλλ' ὑπερήφανες, ὅπως εἶναι, δὲν μποροῦσαν νὰ τὴν παραδεχθοῦν. Συγκρίνοντας μέσα στὰ λουτρα τὴ γυμνὴ θηλυκότητά τους μὲ τὴ σφριγηλὴ γυμνότητα τοῦ ἄλλου φύλου εἶδαν πὼς ὁ τίτλος τοῦ «ὡραίου» ποὺ εἶχαν, δὲν ἦταν παρὰ μιὰ χίμαιρα. Καὶ στὴν ἀπελπισία τους ζητᾶν τώρα νὰ λείψῃ αὐτὴ ἡ σύγκρισις τῆς γυμνότητος, ποὺ τόσο τὶς πικραίνει, ζητοῦν δηλαδὴ τὴν ἀπομάκρυνσι τοῦ ἀνδρικοῦ φύλου ἀπ' τὰ λουτρά τους.

Φαίνεται ὅμως πὼς ἐπάνω στὴ σύγχυσί τους δὲ διάλεξαν τὸ καλύτερο δρόμο γιὰ νὰ ἐπικυροποιηθοῦν. Γιατί, ἂν ἀλήθεύῃ ὁ ἰσχυρισμός τους περὶ λαγνείας εἰς βάρος τους ἐκ μέρους τῶν ἀνδρῶν, θὰ μποροῦσαν ἁπλούστατα νὰ ζητήσουν νὰ μποῦν κι' αὐτὲς στ' ἀνδρικὰ λουτρὰ ὁπότε μὲ τὴν περιποίησι ποὺ θὰ καναν στὰ γυμνὰ σώματα τῶν ἀνδρῶν, θὰ ἔχαν τὴν εὐκαιρία νὰ τοὺς ἀνταποδώσουν τὰ ἴσα.

ΑΙΜΟΣ ΕΠΑΧΤΙΤΗΣ

ΤΡΙΑΝΤΕΙΟΣ ΣΧΟΛΗ

Ἀνακοίνωσις

Ἡ Τριάντειος Σχολὴ προτιθεμένη ἵνα προβῇ εἰς τὴν πρόσληψιν διδακτικοῦ προσωπικοῦ προσκαλεῖ τοὺς κατέχοντας προσόντα πρὸς διδασκαλίαν γενικῶν μαθημάτων καὶ τεχνικῶν τοιούτων τῶν εἰδικοτήτων ἠλεκτροτεχνίας καὶ μηχανοτεχνίας, ὅπως λάβωσι γνῶσιν τῶν σχετικῶν ὅρων προσλήψεως καὶ ὑποβάλωσι σχετικὰς αἰτήσεις κ.τ.λ. μέχρι 15 Σεπτεμβρίου 1955 τῷ Σεβασμιωτάτῳ Προέδρῳ τῆς Σχολῆς.

Ἐν Πάτραις τῇ 6 Σεπτεμβρίου 1955

Ὁ Πρόεδρος τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς

† Ὁ Πατρῶν Θεόκλητος

ΚΤΗΜΑΤΟΜΕΣΙΤΙΚΟΝ ΓΡΑΦΕΙΟΝ

ΑΓΟΡΑΠΩΛΗΣΕΙΑΙ — ΕΝΟΙΚΙΑΣΕΙΣ
ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΙ — ΠΡΟΜΗΘΕΙΑΙ

ΛΑΜΠΗΣ ΠΑΠΑΘΕΟΔΩΡΟΥ

ΑΡΑΤΟΥ 4 ΤΗΛ. 33—18

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΠΡΟΣ ΤΗΝ «ΗΜΕΡΑΝ»

ΟΙ ΥΠΟΨΗΦΙΟΙ ΜΕΤΑΝΑΣΤΑΙ ΝΟΜΟΥ ΑΧΑΪΑΣ ΔΙ' ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΝ

Κύριε Διευθυντά,

Ὅπως θὰ σᾶς εἶναι γνωστόν, τὸν Ἀπρίλιο τοῦ τρέχ. ἔτους, ὑπὸ τοῦ διελθόντος ἐκ τῆς πόλεώς μας κλιμακίου τῆς Διακυβερνητικῆς Ἐπιτροπῆς Μεταναστεύσεως ἐξητάσθησαν περὶ τοὺς χιλίους διακόσιοι ὑποψήφιοι μετανάσται δι' Αὐστραλίαν. Οὗτοι, διαμένοντες εἰς Κοινότητας τοῦ Νομοῦ Ἀχαΐας ὄντες δὲ τελείως ἄποροι, ὑπεβλήθησαν εἰς θυσίας διὰ τὴν παραμονήν των ἐνταῦθα ἐπὶ ἡμέρας, δεδομένου ὅτι τὴν ἐπίλογήν ἐπηκολούθησεν ἰατρικὴ ἐξέτασις, ἀκτινογραφία κλπ.

Ἐπὶ μῆνας οἱ ὑποψήφιοι οὗτοι ἀνέμενον ὅτι θὰ ἤρχετο ἐνταῦθα ὁ Αὐστραλὸς Πρόξενος διὰ τὴν τελικὴν ἐξέτασίν των καὶ τὴν μεταναστευσίν των εἰς Αὐστραλίαν, ὅτε ἀπὸ σχετικὴν δημοσίευσίν σας ἐγένετο γνωστὸν ὅτι ὁ Αὐστραλὸς Πρόξενος ἐξήτασεν ὑποψηφίους μετανάστας εἰς Ναύκακτον καὶ ἤδη ἀναχωρεῖ δι' Ἀγρίνιον καὶ Ἰωάννινα πρὸς ἐξέτασιν τοιούτων, οἱ ὁποῖοι μόλις πρὸ μηνὸς ἔτυχον ἐπιλογῆς ὑπὸ τοῦ Κλιμακίου τῆς ΔΕΜΕ.

Ἀπαντες ἡμεῖς οἱ ὑποψήφιοι μετανάσται ἐκφράζομεν πικρὸν τὸ παράπονόν μας πρὸς τὸν ὑπουργὸν Προνοίας κ. Πολυζωγόπουλον, διότι, λόγῳ τῆς ἀναμονῆς ἐπὶ τόσον μακρὸν χρόνον, οὐδεμίαν μόνιμον ἐργασίαν δυνάμεθα νὰ κάμωμεν, ἡ ἀμφίβολος δὲ καὶ μεταβατικὴ αὐτὴ κατάστασις τὴν ὁποίαν διερχόμεθα μᾶς βυθίζει περισσότερον εἰς τὴν φτώχειαν καὶ τὴν συμφοράν. Παρακαλοῦμεν θερμότατα ὅπως ἐξετάσῃ τὴν περίπτωσίν μας μὲ ἐνδιαφέρον, φροντίσῃ δὲ καὶ διέλθῃ ἐκ τοῦ Νομοῦ Ἀχαΐας τὸ συντομώτερον ὁ Αὐστραλὸς Πρόξενος πρὸς ἐξέτασιν ὑποψηφίων οἱ ὁποῖοι μὲ ἀγωνίαν ἀναμένουν τὴν μετανάστευσίν των.

Μετὰ τιμῆς

Ὑποψήφιοι Μετανάσται Νομοῦ Ἀχαΐας

Τί εἶδαν εἰς τὴν Ρωσσίαν οἱ Ἀμερικανοὶ ἀγρόται

ΟΥΑΣΙΓΚΤΩΝ. (Ἰδ. Ὑπ.) Ὁ ἀρχηγὸς τῆς ἀμερικανικῆς ἀγροτικῆς ἀποστολῆς δρ. Λάμπερτ ἐπιστρέψας ἐκ τῆς Σοβιετικῆς Ἑνώσεως ἐξεφώνησε λόγον εἰς πρόγευμα, ὀργανωθὲν ὑπὸ τῆς Ἐθνικῆς Λέσχης τοῦ τόπου. Ὁ Λάμπερτ ἐδήλωσε ὅτι, ἡ σοβιετικὴ ἀγροτικὴ οἰκονομία ἀναπτύσσεται καὶ σημειώνει σημαντικὰς ἐπιτυχίας εἰς πολλοὺς τομεῖς. Ὁ Λάμπερτ ἐτόνισε ὅτι οἱ σοβιετικοὶ πολῖται ἦσαν «φιλόξενοι». Ὑπεδέχοντο τοὺς Ἀμερικανοὺς μὲ ἄθη καὶ τοὺς ἐπεριποιοῦντο καλῶς. Ὁ Λάμπερτ εἶπε ὅτι τὸ ταξείδιον τῆς ἀντιπροσωπείας ἦτο ἐξαίρετον καὶ ὅτι οἱ Ἀμερικανοὶ εἶχαν τὴν δυνατότητα νὰ ἐνημερωθοῦν ἐπὶ τῆς σοβιετικῆς ἀγροτικῆς οἰκονομίας.

«Εἴδαμεν τὼ; πραγματοποιοῦν ἐπιτυχίας. Εἴδαμεν πολλά, τὰ ὁποῖα θὰ ἀποδοῦν χρήσιμα εἰς ἡμᾶς, ὅπως καὶ ἡ σοβιετικὴ ἀντιπροσωπεία, ἡ ἐπισκεφθεῖσα τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας εἶδε πολλά, τὰ ὁποῖα θὰ εἶναι χρήσιμα εἰς αὐτούς.».

Ὁ Λάμπερτ ἐξέθεσε τὴν διάρθρωσιν τῆς σοβιετικῆς ἀγροτικῆς οἰκονομίας καὶ ἀνέφερε ἀριθμοὺς ἀφορῶντας τὸν ἀριθμὸν τῶν κολχόζ καὶ τῶν κρατικῶν ἀγροκτημάτων εἰς τὴν Σοβιετικὴν Ἕνωσιν.

Ἐκθέσας τὸ σχέδιον τῆς ἀξιοποιήσεως τῶν παρθένων ἐδαφῶν εἰς τὴν Σοβιετικὴν Ἕνωσιν, ὁ Λάμπερτ εἶπε ὅτι ὁ σοβιετικὸς λαὸς «ἐκτελεῖ τὸ σχέδιον αὐτὸ εἰς μεγαλειώδη κλίμακα». Εἶπεν ἐπίσης ὅτι τὰ μέλη τῆς ἀντιπροσωπείας εἰλικρινῶς ἐξέφρασαν εἰς τοὺς ἐπισήμους ἐκπροσώπους πᾶν ὅ,τι ἐθεώρουν ὡς ἐλλείψεις τῆς σοβιετικῆς ἀγροτικῆς οἰκονομίας καὶ ἐκέντησαν τοὺς ἤλιουν.

«Ἐν ἐκ τῶν πλέον ἐνδιαφερόντων φαινομένων ἐξ ὅσων εἴδαμεν εἰς τὴν Σοβιετικὴν Ἕνωσιν, εἶπε, εἶναι ἡ τερατσία ἐπιμονὴ εἰς τὴν μόρφωσιν. Εἰς τὴν Σοβιετικὴν Ἕνωσιν, ἐσυνέχισεν ὁ Λάμπερτ, ὑφίστανται χίλιοι περίπου ἐπιστημονικοὶ πειραματικοὶ γεωργικοὶ σταθμοί. Εἰς ἕκαστον κολχὸζ ὑπάρχει δημοτικὸν σχολεῖον. Πολλὰ κολχόζ ἔχουν σχολεῖα μέσης ἐκπαιδεύσεως. Χάρις εἰς τὴν χρηματικὴν ὑποστήριξιν, ἡ ἀγροτικὴ νεολαία μπορεῖ νὰ φοιτήσῃ εἰς ἀνωτέρας σχολάς. Τὸ Πανεπιστήμιον τῆς Μόσχας εἶναι τὸ καλλίτερον Πανεπιστήμιον τὸ ὁποῖον μοῦ ἔτυχε ποτὲ νὰ ἴδω εἰς ὅλον τὸν κόσμον». Τελειώνων ὁ Λάμπερτ ἐδήλωσε ὅτι ἡ σοβιετικὴ ἀγροτικὴ οἰκονομία «σημειώνει πραγματικὰς ἐπιτυχίας».

ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ ΥΠΟΤΡΟΦΙΩΝ ΔΙΑ ΤΗΝ ΑΜΕΡΙΚΗΝ

ΑΘΗΝΑΙ. Ἡ Ἀμερικανικὴ Πρεσβεία καὶ τὸ ἐν Ἑλλάδι Ἀμερικανικὸν Ἐκπαιδευτικὸν Ἵδρυμα προεκήρυξαν τὸν κατ' ἔτος διενεργούμενον διαγωνισμὸν ὑποτροφιῶν διὰ σπουδὰς εἰς ἀμερικανικὰ Πανεπιστήμια.

Τὸ Σάββατον 17ην Σεπτεμβρίου καὶ ὥραν 10 π.μ., θὰ διενεργηθῇ προκαταρκτικὸς διαγωνισμὸς εἰς τὴν ἀγγλικὴν γλῶσσαν, εἰς τὰς ἑξῆς πόλεις: ἐν Ἀθήναις, Θεσσαλονίκῃ καὶ Πάτραις (εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Ἀμερικανικῆς Ὑπηρεσίας Πληροφοριῶν, πλατεῖα Βασιλίσσης Ὄλγας). Οἱ ὑποψήφιοι δέον ὅπως προσέλθουν εἰς τὰ ἀνωτέρω κέντρα διαγωνισμῶν, μέχρι τῆς 9.45 π.μ. ἄνευ ἄλλης διατυπώσεως ἢ εἰδοποιήσεως, προσκομίζοντες καὶ τὰ δελτία ταυτότητός των. Εἰς τοὺς ἐπιτυχόντας θὰ διανεμηθοῦν πρὸς συμπλήρωσιν ἔντυπα αἰτήσεων δι' ὑποτροφίαν.

Οἱ ἐνδιαφερόμενοι δύνανται νὰ πληροφορηθοῦν τοὺς ὅρους τοῦ διαγωνισμοῦ ἐκ τῶν γραφείων τῆς Ἀμερικανικῆς Ὑπηρεσίας Πληροφοριῶν.

ΓΑΛΛΙΚΑΙ ΣΠΟΥΔΑΙ

ΣΠΟΥΔΑΣΤΗΡΙΟΝ ΓΑΛΛΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΗΣ

★

Στὸ νέον εὐρύχωρον καὶ πλήρως ἀνακαινισθὲν οἴκημα τῶν ὁδῶν ΓΕΡΟΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ ΚΑΙ ΚΑΡΑΪΣΚΑΚΗ 126

— Τάξεις ὀλίγων μαθητῶν
— Μέθοδος ἀπολύτως συγχρονισμένη
— Σύστημα φωνητικῆς (προφορᾶ) ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΠΑΡΙΣΙΩΝ

Ἐγγραφαί, πληροφορίαι ἀπὸ 10 Σεπτεμβρίου καθ' ἑκάστην 10 1)2 — 1 1)2 καὶ 5 1)2 — 8 1)2

ΓΕΡΟΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ — ΚΑΡΑΪΣΚΑΚΗ 126

ΕΛΑΙΟΔΙΑΧΩΡΙΣΤΗΡΕΣ

ΡΑΠΑΝΕΛΛΙ

(ΙΤΑΛΙΑΣ)

Ἀντιπρόσωποι: ΜΠΑΛΗΣ & ΨΩΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΠΑΤΡΑΙ: Ρήγα Φερραίου 91α τηλέφ. 30—22

ΤΟ ΠΑΝΤΟΤΕ ΕΠΙΚΑΙΡΟΝ ΖΗΤΗΜΑ ΤΩΝ ΦΡΟΝΗΜΑΤΩΝ

ΟΙ «ΦΑΚΕΛΛΟΙ»

Π. Κανελλόπουλος: Ὁ ΕΛΑΣ ἠύχετο μάχην διὰ τὴν κατάληψιν τῶν Πατρῶν

ΑΠΟ ΤΑ ΕΣΤΕΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΑ ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

20ὸν

Συνεχίζων τὴν ἀγόρευσίν του ὁ ἀντιπρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ὑπουργὸς Ἐθνικῆς Ἀμύνης κ. Π. Κανελλόπουλος λέγει:

Κύριοι, θὰ μοῦ ἐπιτρέψητε νὰ προβῶ εἰς μίαν ἐξομολόγησιν. Τὸν Σεπτέμβριον τοῦ 1944, ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις, τελοῦσα ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ ἀξιοτίμου ἀρχηγοῦ τῶν Φιλελευθέρων κ. Παπανδρέου, εὑρίσκετο εἰς τὴν Ἰταλίαν. Ὁ ἀρχιστράτηγος τῶν συμμαχικῶν δυνάμεων, ὁ στρατηγὸς Οὐίλσων, ἐπεκοινώνησε μὲ τὸν Πρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἔδωσεν εἰς αὐτὸν στοιχεῖα, τὰ ὁποῖα δὲν εἴχομεν ἀκόμη ἡμεῖς, διότι δὲν εἴχομεν ἄμεσον μετὰ τῆς Ἑλλάδος ἐπαφήν, εἴχομεν ἔμμεσον διὰ τοῦ συμμαχικοῦ στρατηγείου, ἔδωσε στοιχεῖα εἰς τὸν κ. Παπανδρέου περὶ τῶν φοβερῶν σφαγῶν, αἱ ὁποῖαι εἶχον σημειωθῆ εἰς Μελιγαλᾶ, Καλαμάτας καὶ, νομίζω, καὶ εἰς τὸν Πύργον ἢ μᾶλλον εἰς τὸν Πύργον ἐσημειώθησαν ὀλίγον μετὰ ταῦτα. Καὶ τότε ἐκλήθην ὑπ' ἀμφοτέρων, ὑπὸ τοῦ κ. Παπανδρέου καὶ ὑπὸ τοῦ ἀρχιστρατήγου Οὐίλσων, καὶ μοῦ ἐδόθη ἐντολὴ ὅπως μεταβῶ εἰς Πελοπόννησον διὰ νὰ προσπαθήσω — μὲ συνοδείαν ἐνὸς καὶ μόνον Ἄγγλου ἀξιωματικοῦ καὶ ὀλίγων Ἑλλήνων ἀξιωματικῶν — νὰ προσπαθήσω νὰ σταματήσω τὸ κακόν. Κύριοι συνάδελφοι, εἶχον καθήκον νὰ ἀποδεχθῶ καὶ ἀπεδέχθην τὴν ἐντολήν, ὡ; ἐντολὴν στρατιωτικήν, διότι αἱ πληροφορίαι ἦσαν — καὶ αἱ πληροφορίαι ἦσαν ἀκριβεῖς — ὅτι χιλιάδες; ὑπῆρξαν ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι εἶχον σφαγῆ εἰς τὰς πόλεις αὐτὰς ὑπὸ τοῦ ΕΑΜ καὶ τοῦ ΕΛΑΣ, ὁ ὁποῖος ΕΛΑΣ προέβη εἰς τὰς σφαγὰς αὐτὰς ὅταν ὁ κατακτητὴς ἤρχισε νὰ ἐκκενώνῃ τὴν Πελοπόννησον. Καὶ ὁ ΕΛΑΣ δὲν ἠκολούθει κάθ' ὅν συμπτυσσόμενον κατακτητήν, δὲν ἔδωσεν εἰδικὴν παραμικρὰν μετ' αὐτοῦ ἀψιμαχίαν, ἀλλ' εἰσήρχετο εἰς τὰς πόλεις καὶ ἔσφαζε τοὺς ἐθνικόφρονας πολίτας.

Ἐδέχθην, λοιπόν, κύριοι συνάδελφοι, τὴν ἐντολὴν καὶ μετέβην. Καὶ τότε εἶχον μίαν ἀπὸ τὰς δραματικωτέρας ἐμπειρίας τῆς ζωῆς μου. Ἐπὶ εἰκοσιτρεῖς ἡμέρας ἀκριβῶς συνέζησα — διότι αὐτὸ ἦτο τὸ χρέος μου ὡς μέλους τῆς Κυβερνήσεως λαβόντος τὴν ἐντολήν, ἐντολὴν ἡ ὁποία ἦτο περιωρισμένη εἰς ὡρισμένα πλαίσια, εἶχον χρέος νὰ συζήσω — συνέζησα ἐπὶ 23 ἡμέρας μὲ τὸν ΕΔΑΣ. Κύριοι συνάδελφοι, πολλάκις διηρωτήθην, καὶ τὸ γνωρίζει ἄριστα ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος εὑρίσκετο μετ' ἐμοῦ, ὁ σμήναρχος καὶ μετὰ ταῦτα στρατηγὸς τῆς Ἀεροπορίας κ. Βῆλος, διηρωτώμεθα ἀμφότεροι τί εἶδους ἀπελευθέρωσις ἦτο αὐτή. Ἐγνωρίζομεν τὴν πραγματικότητα ἀπὸ πρίν, ἀλλὰ δὲν ἐφανταζόμεθα, ὅτι ἡ πραγματικότης θὰ εἶχεν ἐξιχθῆ μέχρις αὐτοῦ τοῦ ἀντεθνικοῦ σημείου. Οὐδεὶς ἐσκέπτετο ἐκ τῶν ἡγετῶν τοῦ ΕΔΑΣ καὶ τοῦ ΕΑΜ, τὸν κατακτητήν. Ἠρώτησα τὸν ἀρχηγὸν τοῦ ΕΔΑΣ εἰς τὴν Πελοπόννησον